

LA TERRASSA

JOAN DE SAGARRA

Macromania

L'estiu, les tres setmanes que vaig passar a Espot (Pallars Sobirà), m'havien mantingut allunyat del president Macron: la premsa francesa no arribava a Espot i els teletenotícies, tant el català com l'espanyol, guardaven silenci sobre el jove president que aprofitava el mes d'agost per passar unes curtes vacances a Marsella. Però en tornar a Barcelona m'he retrobat amb Macron: no hi ha dia que el seu rostre no aparegui a la portada dels diaris francesos, sobretot aquesta setmana en què han començat les manifestacions al carrer contra la seva reforma de la llei laboral.

Per què m'atreu Macron? No ho sé exactament, potser perquè és una cosa nova –en una vella França–, una cosa insospitada, desconcertant, com Trump als Estats Units o el Brexit a Anglaterra. M'atreu el personatge més que el polític; la seva manera de pensar i d'actuar. M'atreuen, no cal dir-ho, els seus trenta-nou anys i la manera com ha aconseguit arribar al poder, amb la presidència de la República. Hi ha els que el comparen amb De Gaulle, al meu entendre capritxosament: De Gaulle tenia una història, un passat. I ell es compara ni més ni menys que amb el déu Júpiter, no menys capritxosament. Més que amb Júpiter jo el compararia amb el déu Janus, el de les dues cares. Al mateix Macron li agrada considerar-se un home ni d'esquerres ni de dretes, la qual cosa em recorda aquella frase que Marguerite Duras li va dir un dia al jove Enrique Vila-Matas. “Els borratxos, li va dir Duras a Vila-Matas, no són d'esquerres ni de dretes, ocupats com estan a seguir un fil imaginari, intentant no caure a un o a un altre costat”. Hi ha alguna cosa de borratxo en Macron, de borratxo metafísic.

La seva arribada a la presidència i la seva primera trobada amb Trump, Putin i la senyora Merkel, van ser qualificades per la premsa amb un notable. Després, a mesura que anunciava les seves reformes, –més que un reformista jo el titllaria de “revolucionari”, entre cometes– la seva popularitat va anar caient i actualment es troba per sota de la que gaudien Sarkozy i Hollande als començaments dels seus respectius mandats. Però no crec que això l'afecti massa. Almenys aquesta és la impressió que he tret després de llegir el llibre de Philippe Besson en el qual narra, dia a dia, la campanya del candidat Emmanuel Macron a la presidència de la República francesa.

A diferència del llibre que el 2007 va escriure Yasmina Reza sobre la campanya

presidencial de Nicolas Sarkozy, en el qual guarda una certa distància amb el futur president, el llibre de Besson s'assembla més al que va escriure Pilar Rahola sobre el president Mas, fins al punt que l'autor acaba per assumir furiosament la causa macroniana, i ve a donar la raó a Jacques Julliard quan l'editorialista de *Marianne* diu que el periodista que es presenta com a polemista i acaba treballant per a l'Elisi, fent publicitat de l'Elisi, desconsidera de cop el periodisme, la polèmica i l'Elisi (si canviem el terme “periodista” per “novel·lista” tal és el cas de l'apassionat Philippe Besson).

Que Besson confraternitzi, assumeixi fins a la ridiculesa com pensa, diu i fa el jove Macron m'importa un rave, el que m'interessa del llibre és el que pensa, diu i fa Macron i

deixa anar una rialla i confessa a Besson: “De vegades tinc la impressió d'estar casada amb Ségolène Royal”.

Què opina Macron dels polítics? Besson ens ho explica: “En el fons, aquesta gent són uns comerciants que controlen una part del carrer. Es creuen que tenen una patent”. I dels editorialistes dels diaris? “Diuen que no vull tenir-hi tractes, jugar amb ells, i tenen raó. Francament, n'hi ha que són a la deontologia el que la mare Teresa a la drogues. Volen donar-me lliçons de moral quan es mouen en el *copinage* i el *coquinage* (de murri, bergant) des de fa anys”. De Fillon diu que és un *apparatchik*, un típic burgès de província del segle XIX. Brigitte diu que el seu marit no va sentir mai cap simpatia per ell. “Entre nosaltres, diu Brigitte, l'anome-

YOAN VALAT / AP

Emmanuel Macron acompanyat de Nicolas Sarkozy, a l'esquerra, i François Hollande, a la dreta

Em distreu llegir el que pensa el jove Macron mentre aquí ens preparam per a les “patacades” de què parla Jaume Cabré

que Besson narra i transcriu amb un rigor aclaparador. Com quan Macron, el mateix dia que va anunciar la seva candidatura a la presidència, va anar a visitar, en solitari, la cripta dels reis de França a la basílica de Saint-Denis. “Què hi ha vingut a fer?”, es pregunta Besson, “A inscriure's a la història? A buscar una unció? A inventar-se un destí?”. L'escena em recorda la visita en solitari de Mitterrand al Panteó. O quan, evocant els desplaçaments del seu marit i burlant-se de la seva famosa *dimension christique*, Brigitte

nem Lluís XI”. D'Hollande opina que és un nihilista, que en ell no hi ha ni una gota de misteri, de verticalitat, que tot s'hi val. Creu que va fer bé no tornant a presentar-se. Per ell i pel país. I de Manuel Valls diu que no és un tipus sincer, que “es posiciona per després de les eleccions i no veuria amb mals ulls que jo les perdés”.

Confesso que em distreu llegir el que fa, el que pensa, el que diu el jove Macron mentre aquí ens preparam per a aquestes “patacades” de les quals parla Jaume Cabré. De vegades m'entretinc canviant els noms: el de Macron pel de *Fulano* i el de Valls pel de *Mengano*. La política és igual a tot arreu, només que aquí, mentre no descobreixin el veritable nom de Tal i de Tal, encara em queda la possibilitat que aquests no em titllin de *journaliste ringard* (carrossa, xaró), com fa Macron amb els meus col·legues francesos que no li segueixen el joc.

BATEC CIUTADÀ

Catorze vehicles calcinats en un aparcament

L'HOSPITALET El foc ha calcinat completament catorze vehicles que estaven estacionats a l'aparcament en superfície més gran del barri de Santa Eulàlia de l'Hospitalet de Llobregat. L'incendi es va iniciar dissabte a les quatre de la matinada per causes que es desconeixen i les flames van acabar afectant parcialment vuit vehicles més. Els Bombers van estar treballant en l'extinció del foc durant més d'una hora. Els Mossos han obert una investigació per esclarir l'origen de l'incendi, que no va provocar cap ferit. / Redacció

La Cursa dona el tret de sortida a la Mercè

BARCELONA Més d'11.000 corredors inscrits a la Cursa de la Mercè prendran els carrers de Barcelona aquest diumenge al matí en un recorregut de deu quilòmetres amb sortida i arribada a l'avinguda Maria Cristina. La prova esportiva obligarà a tallar el trànsit de carrers com la Gran Via i el passeig Sant Joan i afectarà una quarantena de línies d'autobusos, que veuran alterat o limitat el recorregut entre les 8 i les 15 hores aproximadament. TMB recomana l'ús del metro i Rodalies lliura un bitllet gratuït a tots els participants. / Redacció

La violència zero serà l'eix educatiu dels espais

BARCELONA La Fundació Catalana de l'Espai (Fundesplai) ha escollit la violència zero i la igualtat de gènere com a eixos temàtics del nou curs. La proposta educativa va ser presentada ahir a Montseny davant més de 300 monitors, en representació dels 1.400 que treballaran amb més de 85.000 nens i joves. Durant l'estiu, Fundesplai ha organitzat 1.221 activitats (90 més que el 2016) en què han participat 65.669 nens i joves (122 més respecte de l'any passat), dels quals 5.387 amb beques per garantir l'equitat. / Redacció

QUICO JUBILATA

JL MARTÍN